

Motion

1977/78:1814

av Hans Gustafsson m. fl.

med anledning av propositionen 1977/78:112 om riktlinjer för fiskeripolitiken, m. m.

Fiskerikommittén framhöll i betänkandet Fiskerinäringen i framtiden (SOU 1977:74) att den svenska fiskeflottan har hög medelålder. Detta gäller särskilt i fråga om de mindre och medelstora fartygen. I Göteborgs och Bohus län är 60 % av fiskefartygen i storleksklassen 10–75 bruttoton byggda före år 1940. På sydkusten är 40 % av fartygen i denna storleksklass byggda före år 1940.

Mot bakgrund av detta menade fiskerikommittén att om det svenska fisket skall kunna bestå som näring måste fiskeflottan successivt förnyas. En plan för en sådan förnyelse bör enligt kommittén upprättas med sikte på att fartyg byggda före år 1940 skall vara ersatta senast 1990.

Kostnaderna för en medelstor trålare beräknas i dag till ca 4 milj. kr. Om fartygen byggs i längre serier bör kostnaderna kunna nedbringas. Kommittén föreslog också att fiskeristyrelsen och styrelsen för teknisk utveckling i samarbete med Svenska Varv och Sveriges fiskares riksförbund skulle utveckla fiskefartyg, som är lämpade för fiske i svenska vatten och som kan tillverkas i längre serier till rimliga kostnader.

I propositionen redovisas att regeringen gett fiskeristyrelsen i uppdrag att "i samarbete med bl. a. styrelsen för teknisk utveckling och Sveriges fiskares riksförbund närmare utreda förutsättningarna för utveckling av lämpliga fartygstyper". I propositionen framhålls vidare vikten av att nya typer av fartyg utvecklas, vilka kan ersätta föråldrade, medelstora trätrålare.

Vidare helt det i propositionen redovisade synsättet. Det är nödvändigt att fiskeflottan successivt förnyas. Denna förnyelse kan påskyndas, om fartygen produceras i längre serier och om kostnaderna därigenom kan nedbringas. Det är vidare värdefullt att regeringen följer fiskerikommitténs förslag om utveckling av nya fartyg.

I detta sammanhang vill vi erinra om det utvecklingsarbete som bedrivits vid Karlskronavarvet AB angående tillverkning av fiskefartyg av glasfiberarmerad plast. Ett sådant fartyg har också tillverkats. Erfarenheterna är enligt uppgift goda. Det bör således finnas goda förutsättningar att utnyttja Karlskronavarvets erfarenheter på området och snabbt kunna påbörja serietillverkning av denna fartygstyp, som har många fördelar framför andra tänkbara konstruktioner. Bl. a. är underhållskostnaderna låga. Fartygstypen har vidare inbyggda isolerande egenskaper, som är värdefulla för produkter som måste kylas.

Ett hinder för en snabb förnyelse av fiskeflottan är kapitalfrågan. Investe-

ringskostnaderna är höga. Vi vill därför förorda att de fiskare som inte anser sig ha möjlighet att satsa det erforderliga kapitalet för ett nytt fartyg i stället ges möjlighet att "leasa" fartyget. För detta krävs då att staten ställer erforderligt investeringskapital till förfogande eller lämnar statlig lånegaranti. För att nedbringa "leasingavgiften" bör möjlighet ges för svenskt varv som serietillverkar fiskefartyg att tillgodogöra sig det i propositionen förordade rationaliseringsstödet i samma utsträckning som sådant stöd skulle utgått om berörd fiskare själv beställt fartyget. Stödet skall självfallet bara utgå till sådana fartyg som "leasas" av yrkesfiskare med licens. Om fartyget senare används för annat ändamål, bör då ej avskriven del av det statliga stödet återkrävas.

För att ytterligare nedbringa kostnaderna för den enskilde fiskaren bör också marinens möjligheter att i krigstid utnyttja fartyget för försvarsändamål undersökas. Om så kan ske, bör en del av kostnaden för fartyget kunna anses som försvarskostnad och betalas med statsmedel.

Det vid Karlskronavarvet utvecklade fartyget i glasfiberarmerad plats kan lätt utrustas som minsvepare i händelse av krig.

Sammanfattningsvis vill vi framhålla att det av Karlskronavarvet utvecklade fiskefartyget i glasfiberarmerad plast väl uppfyller i propositionen redovisade krav på ny typ av fiskefartyg lämpat att ersätta föråldrade, medelstora trätrålare. Fartyget kan i händelse av krig – om så erfordras – utnyttjas för försvarsändamål. För att påskynda förnyelsen av fiskellottan bör fiskare, som inte kan anskaffa erforderligt investeringskapital, ges möjlighet att genom leasingförfarande anskaffa nytt fartyg.

Vi hemställer

1. att riksdagen ger regeringen till känna vad som anförts i fråga om möjligheterna att utnyttja Karlskronavarvets erfarenheter för serieproduktion av fiskefartyg,
2. att riksdagen uttalar sig för att staten garanterar erforderligt investeringskapital för serieproduktion av fiskefartyg som genom leasingförfarande kan ställas till enskilda fiskares förfogande.

Stockholm den 28 mars 1978

HANS GUSTAFSSON (s)

HELGE KARLSSON (s)

RALF LINDSTRÖM (s)